

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2003

Nr 1297—1305

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1297	Lag om ändring av lagen om påförande av accis	4431
1298	Lag om ändring av lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker	4434
1299	Lag om ändring av tullagen	4437
1300	Lag om ändring av tvångsmedelslagen	4441
1301	Lag om ändring av mervärdesskattelagen	4443
1302	Lag om ändring av 3 § lagen om skattelättnader för gravt handikappade företagare	4446
1303	Statsrådets förordning om ändring av mervärdesskatteförordningen	4447
1304	Statsrådets förordning om ändring av 2 § förordningen om verkställigheten av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	4449
1305	Skattestyrelsens beslut om skattedeklaration	4450

Nr 1297

Lag

om ändring av lagen om påförande av accis

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994) 5 §, 18 § och mellanrubriken före 18 §, 22 § 2 mom. och 35 § 2 mom.,
av dem 18 § sådan den lyder i lag 900/1995 och 1020/2002, mellanrubriken före 18 § sådan den lyder i nämnda lag 900/1995, 22 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1016/1998 och 35 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1016/1998, samt
fogas till 13 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 900/1995 och i lag 1265/1996, ett nytt 5 mom. samt till lagen en ny 18 b och en ny 19 a § som följer:

5 §

Påförandet av accis och tillsynen däröver ombesörjs av tullverket. Om inte något annat bestäms i denna lag, skall tullagen tillämpas i fråga om tullmyndighetens befogenheter och åtgärder.

13 §

Om accispliktiga produkter har tagits emot eller importerats i kommersiellt syfte eller annars för bedrivande av näringsverksamhet så att bestämmelserna om beskattning och

RP 80/2003
FiUB 31/2003
RSv 77/2003

Rådets direktiv 92/12/ETY (31992L0012); EGT nr L 076, 23.3.1992, s. 1

tillsyn inte har iakttagits, skall det bestämmas att accisen skall betalas enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkterna togs emot eller importerades eller överträdelseerna av bestämmelserna i övrigt konstaterades.

Produkter som privatpersoner för med sig

18 §

Produkter för vilka accis har betalats i en annan medlemsstat och som en privatperson som anländer till Finland för med sig från en annan medlemsstat är accisfria under förutsättning att produkterna är avsedda för eget bruk.

En privatperson som till Finland för med sig produkter som har inköpts i en annan medlemsstat i kommersiellt syfte eller annars för bedrivande av näringsverksamhet är skyldig att betala den accis på produkterna som bestäms i vederbörande lag om accis. Privatpersonen skall då iaktta bestämmelserna om beskattning och tillsyn i fråga om produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Vid en bedömning av om de produkter som en privatperson för med sig till Finland skall anses vara avsedda för eget bruk eller för kommersiellt syfte eller annars för bedrivande av näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och dennes skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna

finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara omständigheter som inverkar i saken.

Utän hinder av vad som bestäms ovan i denna paragraf skall en privatperson som för eget bruk för med sig motorbränsle till Finland från en annan medlemsstat betala accis och försörjningsberedskapsavgift i enlighet med lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994), då det är frågan om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsletank,

2) motorbränsle som förs in till landet i en reservtank, då mängden är större än 10 liter per motorfordon, eller

3) flytande bränsle som används för uppvärmning, och bränslet förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

18 b §

Med avvikelse från 18 § 1 mom. får en privatperson som anländer till Finland från en av de medlemsstater som nämns i denna paragraf accisfritt för eget bruk under en övergångsperiod enligt detta moment föra med sig högst följande mängder tobaksprodukter för vilka accis har betalats:

Medlemsstat	Produkter	Övergångsperiodens slut
Tjeckiska republiken	— 200 stycken cigaretter eller	31.12.2007
	— 100 stycken cigariller	
	(vikt per styck högst 3 gram) eller	31.12.2006
	— 50 stycken cigarrer eller	31.12.2006
Slovenien	— 250 gram pip- och cigarettobak	31.12.2006
	— 200 stycken cigaretter	31.12.2007
Slovakien	— 200 stycken cigaretter	31.12.2008
Ungern	— 200 stycken cigaretter	31.12.2008
Polen	— 200 stycken cigaretter	31.12.2008
Litauen	— 200 stycken cigaretter	31.12.2009
Lettland	— 200 stycken cigaretter	31.12.2009
Estland	— 200 stycken cigaretter eller	31.12.2009
	— 250 gram pip- och cigarettobak	31.12.2009

Tobaksprodukter som en i 1 mom. avsedd person visar att ha skaffats beskattade i en annan medlemsstat än någon av dem som nämns i 1 mom. är dock accisfria under de förutsättningar som anges i 18 §.

19 a §

Den som vid ankomst från en i 18 b § avsedd medlemsstat eller från ett land utanför gemenskapen för med sig en större mängd sådana tobaksprodukter än den mängd som är accisfri enligt denna lag är skyldig att för den överstigande mängden betala accis, om vars grund och storlek bestäms i lagen om tobaksaccis (1470/1994).

22 §

Andra accisskyldiga skall avge accisdeklaration inom två vardagar efter den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala accis annars har uppstått, denna dag medräknad. Som vardag anses inte helgfri lördag. Tidsfristen om två dagar för avgivande av deklaration tillämpas inte, om man vid inspektion eller på annat sätt upptäcker att

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

produkterna har införts eller tagits emot i strid med denna lags bestämmelser om beskattning och tillsyn.

35 §

I andra fall än de som avses i 1 mom. skall accisen betalas inom tio vardagar efter det att produkterna har tagits emot eller skyldigheten att betala accis annars har uppstått, denna dag medräknad. Som vardag anses inte helgfri lördag. I sådana fall som avses i 13 § 5 mom. uppstår skyldigheten att betala accis omedelbart när produkterna har tagits emot eller införts i strid med bestämmelserna eller överträdelserna av bestämmelserna i övrigt har konstaterats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
Lagens 18 b § tillämpas dock först från den 1 maj 2004. Till den del 19 a § gäller nämnda paragraf tillämpas den först från den 1 maj 2004.

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 1298

Lag

om ändring av lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1994 om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994) 3 § 3 och 4 punkten, 9 § 1 och 3 mom. samt den accistabell som utgör bilaga till lagen, av dessa 3 § 3 punkten sådan den lyder i lag 1026/1997, 9 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 571/1997 och accistabellen sådan den lyder i lag 921/2001, samt *fogas* till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 308/1997 och i nämnda lag 1026/1997, en ny 3 a-punkt samt ett nytt 2 mom. som följer:

3 §

I denna lag avses med

3) *vin* genom jäsning tillverkade alkoholdrycker som hör till position 2204 eller 2205 i tulltariffen och vilkas alkoholhalt är över 1,2 volymprocent men högst 15 volymprocent och som inte innehåller tillsatt etylalkohol; som vin betraktas dessutom sådana genom jäsning tillverkade alkoholdrycker som hör till ovan nämnda positioner och vilkas alkoholhalt är över 15 volymprocent men högst 18 volymprocent, om de är framställda utan någon tillsats och inte innehåller tillsatt etylalkohol,

3 a) *annan genom jäsning tillverkad alkoholdryck* alla andra än i 2 eller 3 punkten nämnda produkter som hör till position 2204, 2205 eller 2206 i tulltariffen och vilkas alkoholhalt är över 1,2 volymprocent men

högst 15 volymprocent och som inte innehåller tillsatt etylalkohol; som annan genom jäsning tillverkad alkoholdryck betraktas dessutom andra än i 2 eller 3 punkten nämnda, till position 2204, 2205 eller 2206 i tulltariffen hörande alkoholdrycker vilkas alkoholhalt är över 1,2 volymprocent men högst 8,5 volymprocent och som innehåller tillsatt etylalkohol,

4) *mellanprodukt* alkoholdrycker som hör till position 2204, 2205 eller 2206 i tulltariffen och vars alkoholhalt är över 1,2 men högst 22 volymprocent och som inte är öl, vin eller annan genom jäsning tillverkad alkoholdryck,

Hänvisningarna i denna paragraf till tulltariffens positioner refererar till Europeiska gemenskapernas kombinerade nomenklatur som gällde den 19 oktober 1992.

RP 80/2003
 FiUB 31/2003
 RSv 77/2003

Rådets direktiv 92/83/ETY (31992L0083); EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 21
 Rådets direktiv 92/84/ETY (31992L0084); EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 29

9 §

Om den skattskyldige lämnar en tillförlitlig utredning, enligt vilken öl har framställts i ett företag som i rättsligt och ekonomiskt hänseende är oberoende av andra företag inom samma bransch och som per kalenderår framställer högst 10 000 000 liter öl, sänks den grundaccis som skall betalas i accis på alkoholdrycker med

1) 50 procent om företagets ölframställning per kalenderår är högst 200 000 liter,

2) 30 procent för den del av företagets ölframställning per kalenderår som är mer än 200 000 liter, men högst 3 000 000 liter,

3) 20 procent för den del av företagets ölframställning per kalenderår som är mer än 3 000 000 liter, men högst 5 500 000 liter,

4) 10 procent för den del av företagets ölframställning per kalenderår som är mer än 5 500 000 liter, men högst 10 000 000 liter.

Om två eller flera företag som avses i 1 mom. samarbetar inom produktionen eller verksamheten, anses det inte betyda att företagen i rättsligt eller ekonomiskt hänseende är beroende av varandra. Som samarbete inom produktionen eller verksamheten betraktas anskaffning av råvaror och förnödenheter som behövs vid ölframställningen samt förpackning, marknadsföring och distribution av öl. Ett villkor när detta moment tillämpas är dock att den sammanlagda mängden öl som företagen framställer per kalenderår är högst 10 000 000 liter.

ACCISTABELL

Etylalkoholhalt i volymprocent	Produkt-grupp	Accisbelopp
<i>Öl</i>		
— över 0,5 men högst 2,8	11.	1,68 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	12.	19,45 cent/centiliter etylalkohol
<i>Viner och andra genom jäsning tillverkade alkoholdrycker</i>		
— över 1,2 men högst 2,8	21.	4,54 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	22.	103,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8,0	23.	152,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 8,0 men högst 15	24.	212,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
<i>Viner</i>		
— över 15 men högst 18	25.	212,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
— över 1,2 men högst 15	31.	257,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 15 men högst 22	32.	424,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i>		
produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41.	1,68 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	45.	28,25 cent/centiliter etylalkohol
andra	46.	28,25 cent/centiliter etylalkohol

4436

Nr 1298

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 1299

L a g**om ändring av tullagen**

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994) 15 §, 18 § 1 mom., 20 d § 1 och 2 mom., 20 f § 2 mom., 20 g § 1 mom., 20 h § 1 mom., 25 § 3 och 4 mom., 28 § 3 mom., 32 §, 37 § 1 mom., 38 § 2 mom., 39 § 1 mom., 40 § 1, 3 och 4 mom., 43 § 3 mom., 46 §, 49 § 1 mom. 1 punkten och 50 § 1 mom.,

av dessa lagrum 20 d § 1 och 2 mom., 20 f § 2 mom., 20 g § 1 mom., 20 h § 1 mom. och 28 § 3 mom. sådana de lyder i lag 774/2003, 25 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1700/1995, 25 § 4 mom. sådant det lyder i lag 331/1996, 32 § sådan den lyder i lagarna 241/2001 och 1240/2001, 37 § 1 mom., 38 § 2 mom. och 40 § 4 mom. sådana de lyder i lag 1378/1997, samt

fogas till lagen en ny 28 a § och en ny mellanrubrik före 28 a § samt till lagen nya 52 a och 53 a § som följer:

15 §

Kroppsbesiktning av person och annan granskning än granskning av resgods eller ytterkläder kan i de fall som avses i 14 § 1 mom. 2 punkten utföras utan förundersökning på person som på sannolika skäl misstänks för brott för vilket det strängaste straffet är fängelse i mer än sex månader. Den tullman som beslutar om åtgärderna skall vara en till uppgiften förordnad tullman som tjänstgör som chef för tullbrottsbekämpningen eller tullövervakningen. I övrigt iakttas vid utförande av dessa åtgärder i tillämpliga delar vad som föreskrivs om kroppsvisitation och kroppsbesiktning i tvångsmedelslagen (450/1987).

18 §

Var och en skall på uppmaning av Tullstyrelsen eller tulldistriktet inom utsatt tid för tullbeskattning av annan person eller för därav föranlett besvärsärende lämna sådana nödvändiga uppgifter om den andra, vilka framgår av handlingar i hans besittning, om uppgifterna inte gäller en sådan sak, varom han enligt lag har rätt att vägra avge vittnesmål. Ingen får dock vägra att lämna uppgifter om annans ekonomiska ställning.

20 d §

En tullman får utföra teknisk observation av en person som inte befinner sig i ett rum

eller utrymme som används för stadigvarande boende eller av ett fordon eller en vara, om det finns grundad anledning att anta att observationen kan ge uppgifter som behövs för avvärjande eller avslöjande av ett tullbrott. Förordnande för en åtgärd skall ges av en till uppgiften förordnad tullman som tjänstgör som chef för tullbrottsbekämpningen samt för teknisk avlyssning i mer än tre dygn av chefen för Tullstyrelsens bevakningsavdelning eller av chefen för en av de enheter vid bevakningsavdelningen som ansvarar för tullbrottsbekämpningen eller av den tjänsteman som är chef för tulldistriktet.

En anordning som används för teknisk observation får placeras i utrymmen där teknisk observation är tillåten enligt 1 mom., om observationen förutsätter detta. En tullman har på order av en till uppgiften förordnad tullman som tjänstgör som chef för tullbrottsbekämpningen rätt att få tillträde till utrymmena för att installera och avlägsna anordningen. Om anordningen förbrukar energi i ett fordon eller något annat utrymme där den installerats, skall ersättning betalas för förbrukning som är större än ringa.

20 f §

En till uppgiften förordnad tullman som tjänstgör som chef för tullbrottsbekämpningen har rätt att besluta att teleövervakning eller i 1 mom. avsedd teknisk observation skall inledas, om det på grund av sakens brådskande natur är nödvändigt att åtgärden vidtas utan dröjsmål. Då skall åtgärden utan dröjsmål och inom 24 timmar efter att den har inletts anmälas till en domstol som avses i 1 mom. Till anmälan skall fogas ett yrkande på teleövervakning eller teknisk observation, om avsikten är att teleövervakningen eller den tekniska observationen skall fortsätta efter det att anmälan anlänt till domstolen.

20 g §

Den tullman som har fattat beslut om teknisk observation eller om placering av en anordning som används för teknisk observation enligt 20 d §, eller den till uppgiften förordnade tullman som tjänstgör som chef

för tullbrottsbekämpningen och som med stöd av 20 f § 2 mom. beslutat om teleövervakning eller den tullman som gjort anmälan till domstol skall efter det att teleövervakningen eller den tekniska observationen har avslutats underrätta den person som varit föremål för åtgärden, om detta inte äventyrar det ändamål för vilket information inhämtas eller förundersökningen av ett brott.

20 h §

En till uppgiften förordnad tullman som tjänstgör som chef för tullbrottsbekämpningen skall utan dröjsmål granska de uppgifter som insamlats genom åtgärder enligt 20 c—20 e § och de upptagningar som erhållits genom teknisk observation enligt 20 d §. Uppgifter som enbart gäller utomstående skall utan dröjsmål förstöras efter granskningen, om de inte behövs för utredning av tullbrott.

25 §

Tullstyrelsen och tulldistriktet får till en sådan rättsinnehavare som avses i rådets förordning (EG) nr 3295/94 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor lämna uppgifter om sannolikt förfalskade eller pirattillverkade varor som avses i förordningen och som tullmyndigheten har upptäckt.

Tullstyrelsen eller tulldistriktet får dessutom lämna ut uppgifter om affärsverksamhet till en myndighet eller ett offentligt samfund som med stöd av sina uppgifter har behov av att få kännedom om sekretessbelagda fakta. En tullmyndighet får även lämna ut andra uppgifter, om de i ett enskilt fall behövs för att avvärja hot mot liv eller hälsa, brott som riktar sig mot friheten eller omfattande miljö- eller egendomsskada. Uppgifterna får inte lämnas vidare eller användas utan Tullstyrelsens tillstånd för något annat syfte än det för vilket de har utlämnats.

28 §

Utan hinder av att en sammanslutnings

medlemmar, revisorer, verkställande direktör, styrelsemedlemmar eller arbetstagare är bundna av företagshemlighet eller bank- eller försäkringshemlighet, har en tullman på begäran av en till uppgiften förordnad tullman som tjänstgör som chef för tullbrottsbekämpningen rätt att av en privat sammanslutning eller en enskild få uppgifter som behövs för avvärjande eller utredning av tullbrott.

Delgivning av tullbelopp

28 a §

De tullverkets kunder som använder databaserad elektronisk dataöverföring delges ett bokfört tullbelopp genom ett svarsmeddelande. Kunden anses, om inte annat visas, ha fått del av tullbeloppet vid den tidpunkt då svarsmeddelandet har anlänt till kundens datasystem.

Andra tullverkets kunder än de som avses i 1 mom. delges ett bokfört tullbelopp genom ett förtullningsbeslut. Kunden anses, om inte annat visas, ha fått del av tullbeloppet den dag då förtullningsbeslutet har givits åt kunden eller på den sjunde dagen efter den dag då förtullningsbeslutet postades. Som den dag då förtullningsbeslutet har givits åt en registrerad kund vid tullverket eller postats betraktas följande vardag efter fastställandet av förtullningsbeslutet. Som den dag då förtullningsbeslutet har givits åt en kontantkund anses den dag då förtullningsbeslutet fastställdes.

När tullbeloppet har bokförts i efterskott i enlighet med artikel 220 i tullkodexen, delges tullbeloppet genom ett efteruppbördsbeslut. I fråga om delgivning av efteruppbördsbeslut gäller vad som i förvaltningslagen (434/2003) bestäms om bevislig delgivning.

32 §

I felavgift kan fastställas minst 10 och högst 2 500 euro, om

1) en i 31 § 1 mom. 1—3 punkten avsedd försening eller annan felaktighet gäller ett tullförfarande vid vilket tull inte fastställs eller vid vilket tullbeloppet är obetydligt och tullhöjning inte har fastställts, eller om en ofullständig eller felaktig uppgift eller handling har avgivits eller lämnats i ansökningsförfarande eller i avsikt att få tullförmån,

2) en försening eller annan felaktighet gäller statistikföring av handeln inom gemenskapen, införsel av varor till gemenskapens tullområde, uppvisande av varor för tullmyndigheten, summarisk deklaration och lossning av varor som uppvisats för tullmyndigheten samt tillfällig förvaring av varor eller annan i kodexen avsedd godkänd tullbehandling än att varor hänförs till ett tullförfarande, eller

3) en annan än i 1 och 2 punkten och i 31 § nämnd skyldighet enligt gemenskapens tulllagstiftning, enligt denna lag, enligt en förordning som utfärdats med stöd av denna lag eller enligt ett beslut eller en föreskrift av tullmyndigheten på basis av dessa bestämmelser helt eller delvis har försummats.

37 §

Ändring i tullmyndighets beslut får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsmålsrätt på statens vägnar över ett tulldistrikts beslut har tullombudet vid tulldistriktet och över Tullstyrelsens beslut tullombudet vid Tullstyrelsen.

38 §

Till den del en i besvären framställd ansökan inte ger anledning till återbetalning eller eftergift av tull eller till annan rättelse eller korrigerande av ett överklagat ärende, skall tullmyndigheten avge sitt utlåtande om besvären och utan dröjsmål ge in handlingarna i ärendet till Helsingfors förvaltningsdomstol.

39 §

Har tull genom förvaltningsdomstolens utslag avlyfts eller nedsatts, skall tull som erlagts till ett för stort belopp utan dröjsmål återbetalas oavsett ändringssökande.

40 §

I förvaltningsdomstolens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan beviljas även så att det

endast gäller en del av det förvaltningsdomstolsutslag som överklagats.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av förvaltningsdomstolens beslut. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvär anföras på statens vägnar av tullombudet vid Tullstyrelsen.

43 §

Förundersökning som tullmyndigheten utför skall ledas av en anhållningsberättigad tullman. Av särskilda skäl får någon annan tullman som arbetar med tullbrottsbekämpning förordnas att med begränsade befogenheter leda undersökningen. En sådan tullman har samma rätt som en anhållningsberättigad tjänsteman att besluta om beslag och husrannsakan samt om kroppsvisitation och kroppsbesiktning.

46 §

Kan tullbrottmål handläggas genom strafforderförfarande, får förundersökningsledaren eller någon annan till uppgiften förordnad tullman framställa straffyrkanden så som föreskrivs i lagen om strafforderförfarande (692/1993).

Om påföljden för ett brott som undersöks av tullverket kan vara ordningsbot, har den i 1 mom. avsedda tullmannen rätt att förelägga ordningsbot på det sätt som föreskrivs i lagen om ordningsbotsförfarande (66/1983). I ett ordningsbotsärende som behandlas av tullverket gäller i fråga om uppgifterna för chefen

för tulldistriktet vad som i nämnda lag bestäms om uppgifterna för chefen för polisdistriktet i ordningsbotsärenden.

49 §

Beslagtagen vara kan, om inte annorlunda stadgas i någon annan lag, innan den förklaras förverkad

1) utlämnas till ägaren mot av tulldistriktet prövad säkerhet,

50 §

Tulldistriktet verkställer utslag som gäller i tullbrottmål förverkad egendom.

52 a §

Tullombudet skall höras och beslut delges ombudet så att den tullmyndighet som fattar beslutet ger tullombudet tillfälle att sätta sig in i beslutet och de handlingar som ligger till grund för det.

53 a §

Beträffande uppbörd och betalning av sådana avgifter för tullverkets prestationer som fastställts med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) samt andra offentligt rättsliga avgifter som uppbärs av tullverket samt beträffande ändringssökande och dröjningsmålspåföljder gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om tull. På avgifterna tillämpas dock inte bestämmelsen i 53 § om det minsta tullbelopp som bokförs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1300

L a g**om ändring av tvångsmedelslagen**

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tvångsmedelslagen av den 30 april 1987 (450/1987) 1 kap. 6 § 3 punkten, 5 a kap. 5 § 3 mom. och 14 § 1 mom.,
sådana de lyder, 1 kap. 6 § 3 punkten i lag 213/1995 samt 5 a kap. 5 § 3 mom. och 14 § 1 mom. i lag 646/2003, som följer:

1 kap.

Gripande, anhållande och häktning

6 §

Anhållningsberättigad tjänsteman

Om anhållande beslutar en *anhållningsberättigad tjänsteman*. Anhållningsberättigade tjänstemän är:

3) chefen för Tullstyrelsens bevakningsavdelning och cheferna för bevakningsavdelningens enheter för tullbrottsbekämpningen samt cheferna för tulldistrikten och för bevakningen inom tulldistrikten samt en tullöverinspektör som av chefen för Tullstyrelsens bevakningsavdelning eller av chefen för ett tulldistrikt har förordnats till undersökningsledare, samt

5 a kap.

Teleavlyssning, teleövervakning och teknisk observation

5 §

Beslut om åtgärd

På framställning av undersökningsledaren beslutar den polisman som är chef eller biträdande chef för den polisenhet som ansvarar för förundersökningen om annan teknisk avlyssning än sådan som avses i 1 mom. Vid förundersökning som görs av tullverket fattas beslutet av chefen för Tullstyrelsens bevakningsavdelning eller för bevakningsavdelningens enhet som ansvarar för undersökningen eller av chefen för tulldistriktet i fråga. Om en allmän åklagare är

undersökningsledare fattas beslutet av åklagaren i fråga.

14 §

Ersättning

Ett teleföretag har rätt att få ersättning av statens medel för de direkta kostnader som orsakats av att företaget enligt detta kapitel

Helsingfors den 30 december 2003

har biträtt myndigheterna och lämnat uppgifter. Om betalning av ersättning beslutar chefen för polisinrättningen eller chefen för polisens riksomfattande enhet eller någon person som denne har förordnat eller chefen för Tullstyrelsens bevakningsavdelning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1301

L a g

om ändring av mervärdesskattelagen

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 3 §, 32 § 2 mom., 33 § 3 mom. och 208 a §,
dessa lagrum sådana de lyder, 3 § i lagarna 1486/1994 och 915/2001, 32 § 2 mom. i nämnda lag 915/2001, 33 § 3 mom. i sistnämnda lag och 208 a § i nämnda lag 1486/1994, samt fogas till lagen ett nytt 14 a kap. som följer:

3 §

Säljaren är inte skattskyldig om räkenskapsperiodens omsättning är högst 8 500 euro, såvida säljaren inte på egen anmälan har registrerats som skattskyldig.

I omsättningen enligt 1 mom. inräknas summan av den skattepliktiga försäljningen, den enligt 55, 56, 58, 70, 70 b, 71, 72 och 72 a—72 e § skattefria försäljningen, överlåtelser av fastigheter eller rättigheter som hänförs till fastigheter samt försäljningen av finansiella tjänster enligt 41 § och försäkringstjänster enligt 44 §. I omsättningen inräknas inte försäljning av finansiella tjänster och försäkringstjänster av accessorisk karaktär eller försäljning av anläggningstillgångar.

Om säljarens räkenskapsperiod är kortare eller längre än 12 månader, betraktas som räkenskapsperiodens omsättning enligt 1 mom. det belopp som fås när räkenskapsperiodens omsättning multipliceras med 12 och divideras med det antal månader som räkenskapsperioden omfattar. Som månader räknas hela kalendermånader.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas varken på

- 1) utlänningar som saknar fast driftställe i Finland, eller
- 2) kommuner.

32 §

Fastighetens ägare eller innehavare behöver inte betala skatt om

- 1) han eller hon huvudsakligen använder fastigheten som sin bostad, eller
- 2) lönekostnaderna jämte socialkostnader för de tjänster som avser fastighetsinnehav som han utfört under ett kalenderår inte överstiger 35 000 euro.

33 §

Skatt skall inte heller betalas på eget bruk av själv utförda byggtjänster som avses i 1 mom. i fråga om lönekostnaderna och socialkostnaderna i samband med dem, om

lönekostnaderna för byggtjänsterna under ett kalenderår inte överstiger 35 000 euro. Detta gränobelopp tillämpas dock inte om näringsidkaren har sålt byggtjänster till utomstående eller bedrivit sådan verksamhet som nämns i 31 § vid den tidpunkt då byggtjänsten slutfördes.

14 a kap.

Skattelättnad vid den nedre gränsen för skattskyldighet

149 a §

En skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning (i formeln omsättning) överstiger 8 500 euro får en lättnad i den skatt som skall redovisas för räkenskapsperioden (i formeln skatt) så att lättnadens storlek bestäms enligt följande:

$$\text{skatt} - \frac{(\text{omsättning} - 8\,500) \times \text{skatt}}{11\,500}$$

En skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning uppgår till högst 8 500 euro får i lättnad hela den skatt som skall redovisas för räkenskapsperioden.

Räkenskapsperiodens omsättning i 1 och 2 mom. beräknas enligt 3 §. I omsättningen inräknas emellertid inte skattens andel och inte heller vederlag av skogsbruk eller av sådan överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet som avses i 30 §.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte om

- 1) lättnaden beräknad enligt formeln i 1 mom. är negativ,
- 2) den skatt som skall redovisas för räkenskapsperioden är negativ,
- 3) den skattskyldige är en utlänning som saknar fast driftställe i Finland, eller
- 4) den skattskyldige är en kommun.

Lättnad fås inte

- 1) i skatt som skall redovisas för skogsbruk,
- 2) i skatt som skall redovisas för överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet enligt 30 §,
- 3) i skatt som skall betalas för försäljning av anläggningstillgångar,
- 4) i skatt som köpare skall betala enligt 2 a, 8 a och 9 §, eller

5) i skatt som skall betalas för gemenskapsinternt förvärv enligt 2 b §.

Vid beräkningen av lättnaden skall de poster som nämns i 5 mom. inte inräknas i den skatt som skall redovisas för räkenskapsperioden.

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är en kalendermånad, betalar skatteverket på ansökan eller med stöd av annan utredning efter räkenskapsperiodens utgång till den skattskyldige ett belopp motsvarande den lättnad som avses i 149 a §. Det belopp som skall betalas i lättnad till den skattskyldige minskas med den obetalda skatt som den skattskyldige skall redovisa för räkenskapsperioden. På ett skattebelopp som återbärs som lättnad betalas inte ränta.

Det belopp som återbärs som lättnad kan betalas ut inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser, eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om betalning.

Har till en skattskyldig som lättnad betalats ett överstort belopp och har detta berott på felaktiga eller bristfälliga uppgifter från den skattskyldige, skall skatteverket bestämma att den skattskyldige skall betala det överbetalda beloppet. Beloppet kan debiteras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser.

Skatt som skall debiteras med stöd av 3 mom. kan höjas och på beloppet kan påföras skattetillägg på det sätt och under de förutsättningar som föreskrivs i 154 §.

149 c §

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselfår, skall den skattskyldige dra av lättnaden från den skatt som skall redovisas för skatteperioden. De uppgifter som behövs för beräkningen av lättnaden lämnas i samband med skattedeklarationen.

149 d §

Om en för stor eller för liten lättnad har betalats till en skattskyldig på grund av ett debiterings-, efterbeskattnings-, återbärings- eller rättelsebeslut eller ett beslut om ny behandling eller ett beslut på besvär som

gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige skall betala eller dra av för en räkenskapsperiod, skall lättningen rättas. Rättelse kan göras även om förutsättningarna för efterbeskattning inte föreligger.

149 e §

I övrigt iakttas i fråga om lättningen i tillämpliga delar vad som bestäms om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag eller i någon annan lag.

208 a §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod sammanfaller med kalenderåret, är räkenskapsperioden ett kalenderår. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är ett renskötselår.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Lagens 3 och 149 a—149 e § tillämpas på en räkenskapsperiod som börjar samma dag som denna lag träder i kraft eller därefter, eller på en del av en räkenskapsperiod, om räkenskapsperioden har börjat före nämnda tidpunkt. Om denna del av räkenskapsperioden är kortare eller längre än 12 månader, tillämpas beräkningsregeln i 3 § 3 mom. För de räkenskapsperioder eller delar av räkenskapsperioder som avslutas under 2004 kan lättning sökas tidigast den 1 januari 2005.

Bestämmelserna i 32 § 2 mom. och 33 § 3 mom. tillämpas på byggtjänster och andra tjänster som avser fastighetsinnehav och som har utförts eller tagits i eget bruk samma dag som lagen träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 1302

L a g

om ändring av 3 § lagen om skattelättnader för gravt handikappade företagare

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 december 1995 om skattelättnader för gravt handikappade företagare
(1393/1995) 3 § 2 mom., sådant det lyder i lag 933/2002, som följer:

_____ 3 § _____ eller en tjänst har tagits i eget bruk under
_____ 1995—2004.
Denna lag tillämpas då en vara har _____
levererats eller en tjänst utförts eller en vara _____ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 1303

Statsrådets förordning om ändring av mervärdesskatteförordningen

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *upphävs* i mervärdesskatteförordningen av den 21 januari 1994 (50/1994) 1 § 6 mom. samt 3—6 och 12 §,

av dessa lagrum 1 § 6 mom. sådant det lyder i förordning 1117/1999, 3 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1487/1994, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1768/1995 och 6 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordningar 1487/1994 och 1768/1995,

ändras rubriken för 1 kapitlet, 7 §, som flyttas samtidigt till 2 kapitlet, och 8 § samt 10 a § 1 mom.,

av dessa lagrum 8 § sådan den lyder i nämnda förordning 1768/1995 och 10 a § 1 mom. sådant det lyder i nämnda förordning 1117/1999 som följer:

1 kap.

Registrering av affärshändelser

7 §

Det i 72 § mervärdesskattelagen avsedda beloppet skall redas ut genom förtullningsbeslut och därtill hörande handlingar.

8 §

Hemorten för en köpare som avses i 70 b § 1 mom. mervärdesskattelagen skall kontrolleras med hjälp av dennes pass eller anteckningar om uppehålls- eller arbetstillstånd i passet eller med hjälp av andra handlingar, som på ett tillförlitligt sätt klarlägger hemorten. En person anses ha sin hemort utanför gemenskapen om han är bosatt utanför gemenskapen och inte fortlöpande vistas i gemenskapen.

Som sådan utredning om att köparen har fört ut varorna ur gemenskapen som avses i 70 b § 1 mom. mervärdesskattelagen anses

1) en faktura eller något annat verifikat som den tullanstalt via vilken varorna förs ut ur gemenskapen har styrkt med sin stämpel, eller

2) ett intyg som utfärdats av en återbäringsaffär som beviljats tillstånd enligt förordningen om organisering av mervärdesskattefri försäljning till resande (484/1985) och som bedriver kontantåterbäringsverksamhet.

Det verifikat som avses i 2 mom. 1 punkten skall innehålla följande uppgifter åtminstone på finska eller svenska:

1) köparens namn, hemort, passets nummer, stadigvarande adress och underskrift,

2) säljarens namn, postadress samt företags- och organisationsnummer,

3) varornas antal och art,

4) dagen för leverans av varorna,

5) skattegrunden angiven per skattesats,

6) skattesats,

7) det skattebelopp som skall betalas, uttryckt i euro,

8) kostnader som eventuellt upp bärs hos säljaren,

9) det belopp som skall returneras till köparen.

Säljaren skall i andra fall än de som avses i 6 punkten vid överlåtelse av varorna till köparen försegla dem så att det är möjligt för tullmyndigheten att konstatera att de är oanvända när de förs ut ur gemenskapen.

Om varorna har köpts i en annan medlemsstat och köparen i sitt bagage för ut dem ur gemenskapen via Finland, styrker den ifrågavarande tullanstalten på köparens begäran med stämpel att varorna förs ut ur gemenskapen.

Om försäljningen sker på en flygplats i avgångshallen för utrikestrafik anses även det

kontrollkort över utrikesflyg som köparen uppvisar som en utredning om att köparen för ut varorna ur gemenskapen. Försäljaren skall då fylla i en av skattestyrelsen godkänd blankett för mervärdesskattefri försäljning.

10 a §

I 209 k § mervärdesskattelagen avsedda kunder skall identifieras med hjälp av en tillförlitlig handling enligt 2 och 3 mom.

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Minister *Jan-Erik Enestam*

Lagstiftningsråd *Suvi Anttila*

Nr 1304

Statsrådets förordning**om ändring av 2 § förordningen om verkställigheten av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* 2 § förordningen den 14 februari 1997 om verkställigheten av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (137/1997) som följer:

2 §

Som sådan utredning om att köparen har fört ut varorna från landskapet Åland på det sätt som avses i 14 § 1 mom. undantagslagen anses:

- 1) en faktura eller något annat verifikat som den tullanstalt via vilken varorna lämnar landskapet har styrkt med sin stämpel, eller
- 2) ett intyg som utfärdats av en återbäringsaffär som beviljats tillstånd enligt förordningen om organisering av mervärdesskattefri försäljning till resande (485/1985) och som bedriver kontantåterbäringsverksamhet.

Det verifikat som avses i 1 mom. 1 punkten skall innehålla följande uppgifter åtminstone på finska eller svenska:

- 1) köparens namn, hemort, passets nummer, stadigvarande adress och underskrift,
- 2) säljarens namn, postadress samt företags- och organisationsnummer,
- 3) varornas antal och art,
- 4) dagen för leverans av varorna,
- 5) skattegrunden angiven per skattesats,

- 6) skattesats,
- 7) det skattebelopp som skall betalas, uttryckt i euro,
- 8) kostnader som eventuellt uppbärs av säljaren,
- 9) det belopp som skall returneras till köparen.

Säljaren skall i andra fall än de som avses i 4 punkten vid överlåtelse av varorna till köparen försegla dem så att det är möjligt för tullmyndigheten att konstatera att de är oanvända när de lämnar landskapet.

Om försäljningen sker på en flygplats i en avgångshall anses även den resebiljett, det kontrollkort över utrikesflyg eller motsvarande handling som köparen uppvisar som en utredning om att varorna lämnar landskapet. Försäljaren skall då fylla i en av skattestyrelsen godkänd blankett för mervärdesskattefri försäljning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Minister *Jan-Erik Enestam*Lagstiftningsråd *Suvi Anttila*

Nr 1305

**Skattestyrelsens beslut
om skattedeklaration**

Utfärdad i Helsingfors den 22 december 2003

Skattestyrelsen har med stöd av 8 § 1 mom., 10 § 2 och 3 mom., 13 § 3 och 4 mom. och 17 § 3 och 4 mom. lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995), av dessa lagrum 8 § 1 mom. och 10 § 3 mom. sådana de lyder i lagen 505/1998 och 17 § 3 och 4 mom. sådana de lyder i lagen 1165/2002, beslutat följande:

1 §

Deklarationsskyldighetens omfattning

Skattedeklarationen inlämnas för att fullgöra deklarationsskyldigheten enligt 2 kap. lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). De uppgifter som avses i finansministeriets beslut om deklarationsskyldighet (1760/1995) samt de i 17 § 3 mom. lagen om beskattningsförfarande (1165/2002) angivna uppgifterna som hör till kretsen för utomstående skyldighet att lämna uppgifter ges på det sätt som bestäms av Skattestyrelsen med skattedeklaration, annan deklamation, blankett eller i maskinläsbar form enligt vad som föreskrivs i detta beslut.

Med annan deklamation av bostadssamfund avses uppgifter som inlämnas med Skattestyrelsens blankett nr 102 för beskattningen av bostadssamfund och delägare.

Skatteverket till vilket skattedeklarationen inlämnas

2 §

Var skattedeklarationen skall lämnas in

Skattedeklarationen för en allmänt skatt-

skyldig samt annan deklamation av bostadssamfund skall lämnas in eller sändas med posten till det skatteverk, som antecknats på returkuvertet eller till något annat skatteverk. Nämnda skatteverk vidarebefordrar deklamationen vid behov till det skatteverk som enligt 6 § lagen om beskattningsförfarande är behörigt att verkställa beskattningen.

Skattedeklaration för aktiebolag, andelslag, bostads- och fastighetsbolag, bostadsandelslag, föreningar och stiftelser kan lämnas in även i elektronisk form via en av Skattestyrelsen godkända operatör som förmedlar deklamationstjänster.

Skattedeklarationen för en person som har flyttat till Finland vidarebefordras vid behov till det skatteverk inom vars område han först har bosatt sig efter inflyttningen. Skattedeklarationen för ett samfund i fråga om inkomster som har förvärvats på Åland vidarebefordras vid behov till Sydvästra Finlands skatteverks skattebyrå på Åland.

3 §

Var en begränsat skattskyldig skall lämna in sin skattedeklaration

En begränsat skattskyldig skall inlämna

eller posta sin skattedeklaration till Nylands skatteverk.

Om den begränsat skattskyldige inte har några andra inkomster, skall skattedeklarationen inlämnas eller postas direkt till det skatteverk,

1) inom vars område näringsverksamhet har idkats från ett fast driftsställe;

2) inom vars område den av den begränsat skattskyldige ägda fastigheten är belägen;

3) inom vars område ett samfund, i vilket den begränsat skattskyldige ägt aktier eller andelar, med stöd av vilka han besuttit en fastighet eller en del av den, har hemort;

4) Åbo och Björneborgs läns skattebyrå på Åland, om den begränsat skattskyldige har inkomster som härrör från Åland.

En begränsat skattskyldig kan också lämna in sin skattedeklaration till Finlands ambassad i utlandet, som skall sända den till Nylands skatteverk utan dröjsmål.

Skattedeklarationens inlämningstid

4 §

Tidpunkten för inlämnandet av skattedeklarationen

Skattedeklarationen samt annan deklara- tion av bostadssamfund skall för varje skat- teår lämnas in senast den 31 januari följande år, om inte annat bestäms nedan.

En skattskyldig eller sammanslutning som bedriver jordbruk eller skogsbruk får lämna in sin skattedeklaration senast den sista februari. En skogsbruksidkare som omfattas av skat- teförslagsförfarandet kan lämna skogsbrukets deklara- tionsblanketter samtidigt som han re- turnerar skatteförslaget.

En näringsidkare eller näringsammanslut- ning vars räkenskapsperiod har upphört den 1 oktober eller senare har rätt att lämna in sin skattedeklaration senast den 1 april. Staten, kommunerna och samkommunerna samt den evangelisk-lutherska kyrkans och det orto- doxa kyrkosamfundets församlingar skall också lämna in sin skattedeklaration senast nämnda datum.

Ett samfund och en samfällid förman skall lämna in sin skattedeklaration inom 4 måna-

der från utgången av den månad då räk- skapsperioden upphör.

5 §

Undantag gällande makars deklara- tionstid

Om skattedeklarationerna för makar som nämns i 7 § inkomstskattelagen (1535/1992) skall inlämnas vid skilda tidpunkter, får båda makarna lämna in sin deklara- tion inom den längre inlämningstiden. Samma förlängda deklara- tionstid får tillämpas också vid inläm- nandet av skattedeklarationerna för makarnas minderåriga barn.

6 §

Inlämningstiden för skattedeklarationer som inkommit med posten eller elektroniskt

En skattedeklaration eller ett skatteförslag som inkommit med posten anses ha inlämnats i rätt tid, om postförsändelsen med deklara- tionen eller skatteförslaget adresserats till skatteverket och lämnats in till posten inom den i 4 eller 12 § stadgade tiden.

En skattedeklaration som inkommit elek- troniskt anses ha inlämnats i rätt tid, om den inkommit till en av Skattestyrelsen godkänd förmedlare av deklara- tionstjänster inom den i 4 § stadgade tiden och avsändaren har från förmedlare av deklara- tionstjänster fått en elektronisk bekräftelse på mottagning av deklara- tionen.

7 §

Komplettering av skattedeklaration

Uppgifter och utredningar som inte kan fogas till skattedeklarationen då denna lämnas in, skall tillställas skatteverket utan dröjsmål.

Undantag från deklara- tionsskyldigheten

8 §

Inkomster som inte deklarerar

I skattedeklarationen uppges inte följande

i denna paragraf uppräknade inkomster som erhållits från Finland, om inte inkomsten utgör inkomst av jordbruk eller annan näringsverksamhet;

1) pension och livränta samt belopp som erhållits såsom återbäring, genom återköp eller såsom ändringsvärde av pensionsförsäkringens försäkringspremier,

2) sådan dagpenning och annan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som erhållits med stöd av obligatoriskt olycksfalls- eller trafikskadeskydd,

3) i 34 § inkomstskattelagen (1170/1998) avsedd försäkringsutbetalning på grundval av livförsäkring,

4) dag-, moderskaps-, faderskaps-, föräldra- och partiell föräldrapenning och annan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som grundar sig på sjukförsäkringslagen (364/1963), folkpensionslagen (347/1956) eller patientskadelagen (585/1986),

5) annan dagpenning som utbetalats med stöd av försäkring eller annan motsvarande ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, såsom vårdagensersättning som erhållits med stöd av sjukhusförsäkring,

6) studiepenning och vuxenstudiepenning som erhållits med stöd av lagen om studiestöd (65/1994) samt vuxenutbildningsstöd som avses i lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000),

7) stöd för vård av barn i hemmet och partiell vårdpenning,

8) av försäkringskassa erhållen förmån som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992),

9) dagpenning enligt lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991),

10) rehabiliteringsstöd, rehabiliteringspenning, rehabiliteringsunderstöd, ersättning för förlorad inkomst som för rehabiliteringstiden erhållits med stöd av lagarna om rehabilitering som ersätts enligt olycksfalls- och trafikförsäkringslagen (625/1991 och 626/1991),

11) sådan dagpenning och ersättning för förlorad inkomst, som fått med stöd av lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986),

12) sådant stöd för närståendevård av

handikappat eller sjukt minderårigt barn, som erhållits med stöd av 27 a § socialvårdslagen (1365/1992),

13) sådan ersättning för minskade inkomster eller försämrad utkomst, som erhållits med stöd av brottsskadelagen (935/1973),

14) sysselsättningspenning som betalas till fångar som avtjänar straff i öppen anstalt,

15) arbetslöshetsdagpenning, förhöjd dagpenning, arbetsmarknadsstöd, resebidrag, utbildningsdagpenning, förhöjd utbildningsdagpenning och annan förmån som betalas med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002),

16) utbildningsstöd, förhöjd utbildningsstöd, sysselsättningsstöd till arbetslösa arbetsökande som deltar i arbetslivträning och startpeng som erhållits med stöd av lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002),

17) dagpenning till den som får yrkesvals- och karriärplaneringsservice och till en handikappad enskild kund samt deltidstillägg som erhållits med stöd av förordningen om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice (1346/2002),

18) alterneringsersättning som avses i lagen om alterneringsledighet (1305/2002),

19) periodisk ersättning som baserar sig på statstjänstemannalagen (755/1986),

20) avträdelseersättning enligt lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) och avträdelsestöd enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994),

21) sjöarbetsinkomst som avses i 74 § inkomstskattelagen (1165/2000),

22) inkomst enligt s.k. sexmånadersregeln som erhållits från en finsk arbetsgivare,

23) lönegaranti och ränta på lönegaranti som arbetstagaren erhållit direkt av lönegarantimyndigheten med stöd av lagen om lönegaranti (866/1998) samt lönegaranti och ränta på lönegaranti som sjömän erhållit med stöd av lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000),

24) reservistlön,

25) fondandel i och överskott av personalfonder,

26) skattepliktigt understöd som utbetalats av en arbetsmarknadsorganisation på grund av arbetsstrid samt annat därmed jämförbart understöd,

27) särskild ersättning som make till tjänsteman inom finländsk utrikesrepresentation erhållit (657/1989),

28) ersättning som erhållits på grund av patent, upphovsrätt och någon annan därmed jämförbar rättighet,

29) i 11 § skatteuppbördsförordningen (903/1978) angiven ränta som fysisk person erhållit,

30) ränta och eftermarknadsgottgörelse som erhållits av kredit- och finansieringsinstitut som hör till tillämpningsområdet för lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt av andra som yrkesmässigt handlar med eller förmedlar värdepapper,

31) ränta och avkastning som bör avses utgöra ränta på lån, som erhållits av den som emitterat ett masskuldebrevslån, på vilken lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) är tillämplig,

32) årlig avkastning som betalats per avkastningsandel i placeringsfond.

9 §

Avdrag som inte deklarerar

I skattedeklarationen uppges inte

- 1) arbetstagarens pensionspremier,
- 2) arbetslöshetsförsäkringspremier,
- 3) andra i 96 § 1 mom. inkomstskattelagen avsedda helt avdragbara pensionsförsäkringspremier som arbetsgivaren uppburit av arbetstagaren,
- 4) eftermarknadsgottgörelse som uppburits av kredit- och finansieringsinstitut samt av andra som yrkesmässigt handlar med eller förmedlar värdepapper.

10 §

Förmögenhet som är befriad från deklarationsskyldigheten

I skattedeklarationen uppges inte kapitalet av fondandel i en finsk placeringsfond, om det inte är fråga om tillgångar som hör till näringsverksamhet.

11 §

Bostadssamfund som är befriade från deklarationsskyldigheten

Ett bostadsaktiebolag, ett fastighetsaktiebolag, ett bostadsandelslag eller annat samfund, vars aktier eller andelar berättigar till besittning av en lägenhet i en av samfundet ägd byggnad, är inte utan särskilt yrkande skyldigt att inlämna skattedeklaration för annat än det första skatteåret, om

1) det finns endast lägenheter som är avsedda för stadigvarande bostadsbruk och till boendet anslutna utrymmen i den byggnad som samfundet äger (bostadssamfund),

2) bostadssamfundet under skatteåret har fått in endast inkomster av vederlag, fondbetalningar, bruksavgifter, andra smärre ersättningar i anslutning till fastigheten eller smärre ränteinkomster och

3) bostadssamfundets beskattningsbara inkomst, efter att fastställda förluster dragits av, understiger 30,00 euro.

En förutsättning för deklarationsfriheten är också att till skattedeklarationen för ett senare skatteår fogas en kopia av resultaträkningen och balansräkningen för de efter inlämnandet av den föregående skattedeklarationen räkenskapsperioder, för vilka någon skattedeklaration inte har lämnats in.

Ovan i 1 § nämnd annan deklaration av bostadssamfund skall dock inlämnas för varje skatteår.

12 §

Medverkande i skatteförslagsförfarandet

Fysiska personer och dödsbon som inte fått en deklaraionsblankett av skatteverket är inte skyldiga att lämna in skattedeklaration inom den i 4 § 1 mom. stadgade tiden. Skattedeklaration skall dock lämnas in senast den i 2 mom. utsatta tiden om den skattskyldige inte heller fått ett skatteförslag.

Ett rättat skatteförslag eller i 1 mom. nämnd skattedeklaration returneras senast den 19 juni.

Nr 1305

Ikraftträdande och tillämpning

13 §

*Ikraftträdelse- och tillämpnings-
stadganden*

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2004. Genom beslutet upphävs Skattestyrel-

Helsingfors den 22 december 2003

sens beslut av den 19 december 2001 om deklarationsskyldighet (1442/2001) samt ändringarna.

Beslutet tillämpas första gången på de skattedeklarationer som skall lämnas in för 2003 års beskattning.

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Tomi Peltomäki